

Vildsvineprøve i Sverige

Af Joni Viitanen

Det er vel næppe undgået nogens opmærksomhed, at der i Sverige findes en hel del vildsvin forskellige steder. I forbindelse med dette har man udviklet en vildsvineprøve for at bedømme en hunds egnethed til vildsvinejagt. For ejere af tysk jagtterrier giver en vildsvineprøve med resultatet "godkendt" ydelsestegnet **S** i DogBase. Det er ikke tilladt at udstede skarphedstegnet **I**. Kravene til hunden for at opnå bedømmelsen "godkendt" er flg.:

Hunden skal vise mod til at gennemsnøge et terræn, hvor der opholder sig vildsvin. Ved kontakt med vildsvin skal hunden vise god jagtforstand og opfylde nogle af nedenstående kriterier:

Hunden sprænger gruppen af vildsvin og driver mindst et af dyrene ud af såten inden for dommerens eller observatørens synsvidde eller

Efter kontakt med vildsvin skal hunden præstere mindst to drev, hvor vildsvin drives ud af såten inden for dommerens eller observatørens synsvidde eller

Hunden stiller et eller flere vildsvin i mindst 5 minutter. Ved standhals skal både hund og vildsvin være observeret med sikkerhed. Hunden skal konfrontere vildsvinet eller vildsvinene for om muligt at sætte det/dem i drev. Hvis hunden forlader vildsvinet/vildsvinene og tager kontakt med føreren, skal den på førerens opfordring vende tilbage og stille vildsvinet igen eller drive det ud af såten.

Læs mere om prøvereglerne på www.tjtk.se

Vi var på slyngeljagt på Karlstorps gård uden for Ystad. De som ikke ved, hvad slyngeljagt er, da kan man sige, at det er en tak-for-hjælpen-jagt for os, som har hjulpet til som hun-

deførere igennem jagtsæsonen.

Denne slyngeljagt var lidt speciel. Som tak for, at jeg havde hjulpet til på gården, fik jeg lov til at bruge terrænet til at starte min tæve Diva (Pax Mariae Femina) på vildsvineprøve. Forudsætningerne var, at jeg i nogle af såterne skulle slippe Diva 10 minutter, inden de andre hunde blev sluppet. (For at prøven skal være gyldig, kræves det, at hunden arbejder alene). Med mig havde jeg en autoriseret vildsvineprøve-dommer, Bernt Bondesson, fra Tysk Jagtterrier Klub i Sverige, som skulle komme til at bevidne en interessant hændelse.

Første såt var tilegnet os, og Diva var super-tændt. Hun ved, at på dette terræn plejer der at ske meget. Allerede da vi stiger ud af bilen, løfter hun næsen og trækker op vinden. Hun markerer, at der er noget interessant i såten. Men det var ikke rigtigt dér, vi skulle starte. Vi gik et stykke, indtil vi kom til det sted, hvor vi regnede med, der ville være "gang i den". Vi havde nemlig observeret vildsvin tidligere i den såt.

På kommando begiver hun sig ud på søg, men det viser sig, at hun springer direkte ned til den såt, hvor hun markerede i starten, og ca. 300 meter fra os tager hun fod af dyr. Hun er lidt skinger i halsgivningen i begyndelsen, og jeg mistænker hende for at have rejst en hare, men siden får hun en fin hals. Det går rundt i nogle minutter, men så tier hun stille. Jeg er netop på vej for at kalde hende ind, eftersom der jo tilsyneladende ikke var noget dyr at jage. Så sker det: Hun begynder at halse med rigtig grov hals.

"**Nu er der standhals**" sagde jeg til dommeren. Vi står der og lytter en 5 minutters tid, indtil vi beslutter os for at gå ind til standen. Vi er jo nødt til at se, at det virkelig er et vildsvin, hun halser på, for at hun kan få mulighed for at blive godkendt. Vi sniger os så godt, det lader sig gøre, men med skorpesne er det umuligt at gå lydløst. Nuvel, vi måtte jo forsøge. Vi går gennem et bøgekrat, og nu

er vi tæt på. Vi hører Diva en 30-40 meter foran os. Hun hører os og kommer frem til mig og "beretter", at der er noget spændende inde under to væltede træer inde i et buskads. "På den igen", siger jeg til hende, og som en raket er hun fremme igen og halser - men vi kan ikke se, hvad det er. Nu står vi bare 6-7 meter fra buskadset med de væltede træer, og Diva giver intens hals. De af jer, som har jaget med drivende hunde, kan sikkert huske den følelse og den puls, man har, når drevet med hunden i fuld hals begynder at nærme sig. Når man føler, at nu sker det. Så kan I måske forestille jer den puls, man har, når det er dig selv, der nærmer dig en standhals, som med stor sandsynlighed er for et vildsvin. Adrenalinfyldt tager jeg et par skridt fremad, og ud af buskadset kommer der en sort klump. Og sandelig, det er en gris, en årsgris på 40-45 kg, som opdager os, men styrter i samme øjeblik, som skuddet falder. Hvilket kick!

Joni Viitanen og Pax Mariae Femina Diva

"Ja, hun er helt klart godkendt", sagde dommeren. "Det gik jo næsten lidt for let" - var næste kommentar. Let? Nej, faktisk er, at foruden en velfungerende hund, så har man brug for en hel del held, eftersom flere faktorer skal være til stede. Man har brug for et terræn, hvor der findes vildsvin. Man har brug for en situation, hvor dommer og observatør faktisk *ser* hele hændelsesforløbet og nogle gange oven i købet to gange. Det er mildt sagt ikke let!

RESULTATBOG

En hund, der ønskes ført på prøve, skal have en resultatbog.

Dette gælder for danske såvel som for udenlandske hunde.

Resultatbogen skal medbringes på prøven for indskrivning af prøveresultatet.

Resultatbogen bestilles hos Tysk Jagtterrier Klub. Dette gælder også for udenlandsk ejede terriere, der ikke har en autoriseret resultatbog fra hjemlandet.

Resultatbogen fås ved fremsendelse af kopi af *stamtavlen* (registreringsbevis) og af *ejerforholdsattesten* (ägarintyg) eller anden dokumentation for ejerforholdet samt DKK 50,- til:

Bjarne Kristensen
Egevej 10 DK-4632 Bjæverskov
Tlf. (+45) 56 87 30 23
aggar@tysk-jagtterrier.dk

Beløbet indsendes på check eller indsættes på bankkonto 6160 0004098907

Betaling fra udlandet:
SWIFT: ROBADK22
IBAN: DK9661600004098907

5 hurtige spørgsmål

ved brugsprøven i Kassau 2006

Af Joni Viitanen

5 hurtige spørgsmål til en af deltagerne på brugsprøven (GP), **Manuel Clausen**.

Manuel Clausen med Jago vom Lundshofer Moor

- Hvor mange tyske jagtterriere har du haft, og hvor mange har du ført på GP?

- Dette er min første tyske jagtterrier, og det er den første hund, jeg fører på GP.

- Hvorfor har du netop valgt tysk jagt-terrier?

- Den har en praktisk størrelse. Den passer godt til mit jagtterræn, hvor vi jager ræv, fugl og kaniner. Vi bruger også hønsehunde, men dem kan man jo ikke bruge til gravjagt.

- Negative ting med tysk jagtterrier?

- Der er ingen. Man skal tænke på, at den ikke er en specialist i noget. Trods det kan man bruge den til næsten al slags jagt.

- Hvor lang tid har det taget at forberede sig til GP og hvordan har du forberedt dig?

- Det har taget næsten et år. I Schleswig-Holstein har vi en arbejdsgruppe, en træningsgruppe. Vi mødes regelmæssigt (et par gange om måneden) og øver de forskellige discipliner. Naturligvis må man også træne hjemme.

- Til sidst, hvad efterlyser du hos tjt-ejere generelt?

- De bør arbejde mere med kontakten med hunden. Så bliver det meget sjovere og mere effektivt at have hunden med på jagt.

5 hurtige spørgsmål til en af dommeraspiranterne, **Jan Gülzow**.

- Hvorfor vil du være dommer?

- For at kunne være med til at påvirke for racens bedste.

- Når du siger for racens bedste, hvad er det du vil tilføre som dommer?

- Jeg som dommer tilfører nok ikke noget nyt. Min pligt er på jagtprøver at se hvilke hunde, som er gode avlshunde.

- Hvor lang er uddannelsen?

- For det første skal man have ført 2 hunde til præmiering, 2 gange avlsprøve og 1 gang brugsprøve.

- Hvilke er den tyske jagtterriers gode respektive dårlige sider?

- Gode sider: Den tyske jagtterriers styrke er netop, at den er en allround-hund. Den kan bruges til al slags jagt. Det eneste, den ikke kan, er at tage stand.

Dårlige sider: Før havde tysk jagtterrier det rygte, at den havde "strong character", og at den kunne være vanskelig at opdrage og håndtere. Der er dog blevet lagt stor vægt på dette i avlen, og nu synes jeg, at det er lykkedes for os at få dette væk.

- Til sidst, hvad efterlyser du hos tjt-ejeren generelt?

- Konsekvens i hundens opdragelse. F.eks. hvis man giver hunden en kommando, så er det det, der gælder. Det er også vigtigt, at man arbejder med sin hund som i et team, samt at man har god kontakt med hunden, også når den er længere væk.

5 hurtige spørgsmål til en "udenforstående" dommer (dommer fra en anden raceklub),
Hans-Christian Damerow

- Hvem repræsenterer du?

- Tysk Parson Russell Klub

- Hvor længe har du været dommer?

- Jeg har dømt i 8 år.

- Hvorfor dømmes du tysk jagtterrier?

- Her i Tyskland inviterer vi dommere fra andre racer, som har en lignende måde at arbejde på, for vi tror på samarbejde over

racegrænserne. Ellers bliver det let sådan, at man bliver "blind" på sin egen race. Det er nyttigt at udveksle erfaringer uden at holde på egen prestige.

- Hvad er dit indtryk af tysk jagtterrier?

- Det, jeg har set i dag, har været meget godt. Begge dage har der været meget godt samarbejde mellem hund og fører. Når det netop gælder samarbejdet, så har jeg generelt set en positiv udvikling.

- Er der noget, vi kan lære af hinanden racerne imellem?

- Det kan man altid. Uden at pege på noget specifikt kan man ved at arbejde sammen altid lære sig noget nyt og få en anden indfaldsvinkel til ting.

Hvis vi kigger på noget mere konkret, så har tysk jagtterrier et større og mere selvstændigt søg, og der kan vi lære noget af jer. Parson Russell er til gengæld mere kontaktsøgende, og det efterlyser jeg mere af hos tjt-folk.

Hvis du er interesseret i Parson Russells i Tyskland, er du velkommen til at kontakte:

Hans-Christian Damerow

Moorweg 1, D-24885 Sieverstedt

+49 (0)4603-1335 eller +49(0)171-7709596

Jakkeemblem til påsyning. Fås i 2 størrelser:

Diameter 8,7 cm - 40 kr.

Diameter 20 cm - 100 kr.

Kan købes ved gravtræningen eller bestilles på agger@tysk-jagtterrier.dk